

Kedves Testvéreim!

Hálaadó megemlékezésemet Feri bácsi egyik Hang-üzenetével szeretném kezdeni:

„Ti, akik az örökkévalóság gyermekei vagytok, és szívetek fájdalmát érzitek, mert valaki elment elöttetek, tudjátok azt is, hogy előbb-utóbb mindenkinek ez a sorsa. Ne féltsetek magatokat, mert Nekem adtátok magatokat! Újra és újra mondom. Bízhatok, Én legyőztem a világot! És azok, akik elöttetek elmentek már, és akikért itt most imádkoztok, azok mind-mind a ti szívetek szeretete által mennyei meleget élnek meg. A ti örömtök a hazataláltság öröme kell hogy legyen!”

Kedves Jancsi Bácsi!

Hálát adok a Mindenható Istennek érted, mert jóságában megalkotott, hogy mindannyian örömről lelhessük benned! Hálát adok, mert láthatjuk, hogy Istennek szentelt életed milyen maradandó gyümölcsöket adott nekünk!

Igen, te a hazataláltság örömeiben éltél, melyről a Lélek beszél!

Boldog voltál, mert találkoztál Jézussal, megismerted, megszeretted és követted Őt. Csak odaadó szívvel, átélte lélekkel tudtál Róla beszélni. Valódi, élő kapcsolatod volt Vele már itt a Földön is.

Sok Istennel kapcsolatos élményben volt részed az életedben.

Ezek közül az egyik, amiről többször is tanúságot tettél, hogyan jelent meg az Úr és gyógyított meg derékfájdalmadból, majd amikor kérted, visszaadta azt, mely életed végéig elkísért. Mikor faggattunk arról, hogy mi az, amit neked ez az élmény jelentett, nagy örömmel mondtad, hogy megbizonyosodtál arról, *„Hogyha tényleg foglalkozunk az Úr Istennel, komolyan vesz bennünket! **Isten hallgat ránk!**”*

És ez végleg lepecsételte életedet. Zsuzsival és a gyermekeiddel Bányára költöztetek azzal a szándékkal, hogy akik Jézusért életközösségben szeretnének élni, veletek megvalósíthassák.

Nálatok mindenki meg tudott pihenni, zaklatott életünk megnyugvásra lelt. Engem is elfogadtál olyannak, amilyen vagyok. Férjemmel és gyermekeimmel együtt sokat tanultunk tőled. Biztos pont voltál és az is maradsz az életünkben! Nagyon köszönjük ezt neked!

A sok rád váró feladat miatt már kora tavasszal a nyarad be volt táblázva.

Söréden mozgássérültek nyaraltatásánál segédkeztél. A legnagyobb közösség az Anyaszentegyház volt, ahol igeliturgiával, temetési szertartással, kereszteléssel szolgáltad a híveket.

Mennyire szeretted a szentmiséket és az Oltáriszentségben jelenlévő Úr Jézust! Mérheteretlenül nagy alázat és tisztelet volt szívedben irántuk! Soha nem felejttem, hogy ragyogott a szemed és egész lényed mikor róluk beszéltél!

Neked a Szentírás szerelmeslevél volt. Örökre megmarad, ahogy kezdedben tartod, és teljes lelkesedéssel mondd: „**Erre tettem fel az egész életem!**”

A Jézusról való tanulás kihagyhatatlan volt életedből. A kisközösségi foglalkozások mellett a Gyurka bácsinál tartott papi közösségben mélyítetted el tudásodat. Emlékezetesek maradtak a lelkigyakorlatok, ahol a pontosságra és a fegyelemre neveltél bennünket. Vidámság volt a szívedben, és ez továbbáradt ránk is. Jó volt megfürödni benne! Hallgatni tréfás történeteidet, vicceidet.

A balatonboglári lelki hétvégeken sem hagytál bennünket magunkra. Apai gondoskodással, tanácsokkal, ötletekkel támogattál bennünket a mások felé való szolgálatunkban. Boldogító együttlétek voltak ezek!

Nemrégiben nagy örömmel újságot adtam neked, hogy a Visnyeszéplakon lakó közösség felkeresett azzal a kéréssel, hogy segítsd őket a jézusi úton. Jó Atyánk színe előtt most ezt a feladatot még tökéletesebben fogod ellátni. Tudom, hogy értünk való közbenjárásod – melyet már itt a földön elkezdted – továbbra sem fog megszűnni!

Kérlek, hogy szerető szívedből fakadó áldásoddal most is ajándékozz meg bennünket!

„ÁLDJON MEG BENNETEKET A MINDENHATÓ ISTEN
ÉGI ÉDESANYÁNK, A BOLDOGSÁGOS SZENT SZŰZ
SZEPLŐTELEN SZÍVÉN KERESZTÜL MINDEN ÉGI ÉS FÖLDI JÓVAL
AZ ATYA, A FIÚ ÉS A SZENTLÉLEK!”

Amen!

[Vargáné Szijártó Mária]

Elhangzott 2012. szeptember 30-án, a székesfehérvári Öreghegyi templomban tartott hálaadó szentmise végén.